

Lakialoite 19

Olavi Ala-Nissilä /kesk ym.: Lakialoite laiksi tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Aloitteessa ehdotetaan, että ansiotulosta tehtävä työmatkakustannusten vähennysoikeus olisi 21 000 markkaa vuodessa siltä osin kuin kustannukset ylittävät 2 500 markkaa.

Tulo- ja varallisuusverolaissa ei sen alkuperäisessä muodossa rajoitettu työmatkakulujen vähentämistä muutoin kuin rajaamalla vähennys halvimman käytettävissä olevan kulkuneuvon kustannuksiin.

Vuoden 1981 verotuksesta alkaen on matkakustannusten vähennyksen enimmäismääräksi säädetty 15 000 markkaa. Vuoden 1986 verotuksesta lähtien työmatkakulujen enimmäismäärä on ollut 16 000 markkaa. Vuoden 1989 verotuksessa otettiin käyttöön 2 000 markan suuruinen omavastuu. Omavastuu korotettiin 2 500 markkaan vuoden 1995 verotuksessa. Reaalisesti työmatkavähennyksen merkitys on vuodesta 1981 puolittunut.

Työmatkakustannukset ovat yksi tekijä, joka aiheuttaa ns. tuloloukun etenkin syrjäseuduilla asuville ihmisille ja usein myös taajamien asukkaille. Linja-autovuoroja on entisestäänkin vähennetty, joten auto on pakko hankkia työmat-

koja varten. Ei ole oikein, että työssä käyminen on niin kallista, ettei pienituloiselle monissa tapauksissa jää ansiotulosta käteen juurikaan työtömyyskorvausta suurempaa summaa. Oman auton käyttökustannukset ovat kohonneet viimeisen vuoden aikana muun muassa polttoaineveron nousun ja autonkäyttömaksun johdosta.

Työmatkavähennysten enimmäismäärän säättäminen alhaiselle tasolle on lisäksi omiaan ehkäisemään aktiivista työnhakua toiselta paikkakunnalta. Työsuhteiden ollessa entistä useammin lyhytaikaisia ei voida kohtuudella vaatia työntekijän perhettä muuttamaan paikkakunnalta toisen puolison työpaikan perässä. Omistusasunnon myymisen vaikeus, perheen lasten koulun ja sosiaalisen ympäristön vaihtuminen sekä toisen puolison mahdollinen työpaikka yleensä estävät koko perheen siirtymisen paikkakunnalta toiselle.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki**tuloverolain 93 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 93 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1465/1994, seuraavasti:

93 §

Asumuksen ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuina. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vä-

hentää enintään 21 000 markkaa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 2 500 markkaa.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 199 _____. Sitä sovelletaan ensi kerran vuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1997

Olavi Ala-Nissilä /kesk
Eero Lämsä /kesk

Juha Korkea-aho /kesk
Vuokko Rehn /kesk

Johannes Leppänen /kesk
Aapo Saari /kesk

